

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

berit menuḥa

Avraham mi-Rimon ha-Sefaradi

Amsterdam, 1648

המדקה

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11735)

צריך

כל איש לנהוג עצמו שימש בזה השם (כ"א
 הספר) בוראת קטא ובעונה הראשונה
 אכזה השנייה פעולות המורה השלישית היראה ואשרי
 אדם מחנכו בוראו שכל ודעה להבין סוד השם הגדול הזה
 וכל חכמים אכשי השם אשר האירו תורתו שמש בו בזה
 השם הגדול והיו מוכרין אותו זה לזה חדר בחדר בסוד
 גדול ובנוכה שלימה פה אל פה ואלה שמות ראשי הדורות
 שבשם הזה היו משתמשין וכאשר תראה גדולות האכשים
 ההם ושיבד היו פועלים כבוד ראש לדברים הנריכים
 הראשון שמש בו אדם ימים רבים לדעת חכמה ושכל ומסרו
 לשת... ושת עשה עליו ספרים לאין תקר לרוב חכמותו
 וכדר כל סדורי המרכבה על תבוכת השם הזה ושת מסרו
 לאיש יבא יין הדרך והטעה את בני דורו ומשם החלו אנשי
 דור המבול לנאת מן הדרך ולהתפשט בזכות מפני שהיו
 רואים הרבת הכוחות ברוב התאוה ואומרים כך כמו
 שאנו מתאנים להרכיב אלו באלו כך נעשו אכנאו ואכנש ומסרו
 לידד ונתקם בו מאלד וירד ומסרו למתושלח וקנך אביו של
 מתושלח לא רצו למוכרו לו מפני שהיה מתירא שיביאיהו
 לכף מובה ומתושלח מסרו ללמך ולמך לנח ונח לשם בכו ושם
 קבע עליו מדרשות והוציא המקמה לאורה והסויד רבים
 לתמוכה הטובה ומלך בכל כשיאי הארץ וכל כשיאי העמים
 היו מנישים (כ"א מביטם) אל שלמכו ושם מסרו לעבר בני
 ועבר מסרו לאברהם ואברהם הוסיף בו חכמה ודעה ומסרו
 לבנו ליצחק ויצחק מסרו לעקב ועקב מסרו לבניו וללוי
 העקב נתן ולוי מסרו לעמרם ועמרם מסרו למשה ומשה
 לה' בו למעלה שעלה לחכמה כפלאה מאלד ומשה מסרו
 וסרן ואהרן לכדב ואביהו בניו והעמיקו לידע הדבר
 ובעשבו בניו שמורה בתורה וכאשר הקבלה ביד פנחס וזה
 העמיק לדעת מכל אשר היו לפניו ופנחס מסרו ליהושע
 ואף על פי שהושע למד ממשה מזה לקח הסוד הגדול הזה
 הושע מסרו לכלב וכלב מסרו לעתניאל בן אחיו והוא
 בתגבר מאלד וזהו שכתוב ולכדה עתניאל בן קנז ועתניאל
 מסרו לאהוד ואהוד לבניו וכולם נעבשו ומסרו למכיר בן
 יודד ומכיר מסרו לעלי ועלי לשמואל ושמואל העמיק בו
 לדעת למעלה כמו משה עדה במדה וכדר כונה משמרות
 והוא מסרו לשאול ולא ידע לפעול בו ונעבש ושאל מסרו
 דוד ודוד לכלאב בכו וכלאב לשלמה אחיו וכו' נתמכס יותר
 מכל אשר היו לפניו שנאמר וימכס מכל האדם ושלמה מסרו
 לבניו ובניהו נכחו בבית נכזיו בנכזי בית המקדש ובאו
 לבני הדסה החכמים והוציאוהו משם ויש אומרים ששלמה

מסרו לעמום ועמום לטעיהו וטעיהו לנפניה ונפניה
 לירמיה וירמיה לנרוך ונרוך לעזרא ובית דיכו ועזרא ובית
 דיכו היו חכמים וכבוכים כמניין ק"ך נדיקים ראשי בני ישראל
 עומדים בפרץ ועזרא ובית דיכו מסרוהו לשמעיהו ואבטליון
 אלו היה בני סמרב מלך אשור אשר באו לחכות תחת כנפי
 השכינה וכשראו חכמים שהיו ראויים לשם זה מסרוהו להם
 ושמעיה ואבטליון מסרוהו להלל ושמואי והלל כשריה
 מבני דוד מורש המלוכה שמואל בדברי הימים והלל ושמואי
 מסרוהו ליונתן בן עוזיאל ולרבי יוחנן בן זכאי ולא (כ"א
 ואלו) ירדו לעמוקס כפי השגתם ואלו מסרוהו לר' אליעזר
 הגדול ורבי אליעזר הגדול מסרוהו לרבי עקיבא ור' עקיבא
 לרבי יהודה הנשיא עד שבא ליד רבי שמעון ומימות' י"ז
 שמעון עמד נספן וסתום וולתי חכמים אחרים שהשיגו בו
 מעט והכירו כפי שכלם כגון הנאונים ו'ל שהעמיקו לדעת
 באדות הק"בה כפי חכמת הזמן וכפי חכמת הדור וכאשר
 עלה במחשבה לפני הק"בה לברוא העולם הזה בזה השם
 כטה קו והעמיד הר המוריה על מדותיו ההר סוד אלהים
 לשבתו והעמיד השלמן לנפון אשר בה כל מיני מאכל וברא
 גלגלים משבחים שמו וברא מלאכים עושים רצונו ובה השם
 העמיד העולם על מעמדו ותלו ובכו ההיכל למושב
 בשלכות האורה מאירין אותו אין קץ ואין תכלית ומזה
 השם נשרשו עמודי השכל וכותלי החכמה ושלכות האורה
 ומזה השם כתמלא ההיכל וזהר מאיר הוא אלקיבו ואנחנו
 עבדיו ואין מי שיקרב ליו לראות נאון תפארתו זולתי שלש
 ססימנים זה שמי' לעלם והם שמועיא (כ"א שמעואל בלא
 יו"ד וכן בכל הספר הם כך שני הפוכים אף ע"פ שלא נכתב
 וזה הראשון סימן לכולם) מעטרון יהואל שלשה מלאכים
 הללו מלאכים סודות השם הזה לנבראים כדי להודיע הדון
 ונאון מעונו והוא שורש תורתו עיקר אמונתו מקום
 המנוחה מודיע בראשונה ימוד הק"בה ובריתו עם ישראל
 ומודיע ממחלתו עם ישראל ובריתו עמהם וכקרא שמו ע"ש
 סוד חכמתו ספר ברית המנוחה אשר עונו לו בו לידע
 מסלותיו ומהלכיו הליכות אלי מלכי בקדש ונפלאותיו וע"כ
 דברתי (כ"א זכרתי החכמים אשר שמשו בו) :

ועתה

אתמיל לפרש הקדמות ואכלול בס רוב
 חכמותו בלשון משל ועליה אומר מה
 שאומר ונריך שתעיין מאד לדעת עמקו ונבורתו ותהיה
 באחד מן המשכילים לדעת שרשי שם יהו"ה וענפיו וכיד
 עוליס וכיד מתגברים ומה פעולות פועלים שמות בתור'
 מה שמות ושורשו עד היכן יורד וענפיו עד איזה מקום
 א ב ג ד I 2 מנישים

הקדמה

מדינת

מניעים ומקורו מה מחד ככבד ונתעלה על הכל וכאשר
כתבנו בהפירות בשעת היצירה עלה למעלה כמניין שש (כ"א
שש יואות) וקרא שם המקום ההוא מתנה כתגבר למעלה
לעלות אל שרשו ועלה אל מקומו ויחא אחד שבעה (כ"א
ששה בתים כ"א ועלה למעלה עד מקום א' שבעה בתים)
ונקרא שמו ים המלח ונגלה למושה (כ"א ועלה למעלה)
ומפני רוב אש הגדולה במקום שנתעבד (כ"א שנתערב)
שם קרא שמו הכות עלה למעלה ועמד בשרשו וקרא שמו
הרמה מקום המנפה שמושם מנפים שומרי החומות וכאשר
היו עולה כך היה בורא עלה במחשבה מפני בנה ראשונה
שהיה אור מתבודד ממוכה (כ"א מתברר ממוכו) אור בלי
בערנות והוא שבר המסידים השומרי' משמרת המלך בכל
יכולת וכל אדם המושגש בזה השם א' היה כער מפני שכלו
קל לא אדם גדול בעל דעה ומכמה והנה כי השם הזה הוא
אור שמתפשט מן בנה הראשון ועובר בשם אהי"ה ומקבל
מומכו ואמושל לך משל למה"ד כל הכלים שבישוב הולכים א'
הים והמים של הכלים אכס מתערבים במימי הים אלא
חורים חלילה ושנים למנועים שהמים כובעים בו כך השם
הזה הגדול והבורא כאשר הוא יונא מן הכבוד ראש המיניאו'
דומה לאהי"ה ככער קטן ועובר בו ומקבל ממוכו אבל אינו
מתערב (כ"א אינו מתערב) בו לא יונא מנורף עם כל הדור
ועם כל תפארתו כל הכחות מקבלים מזה השם והוא אינו
חסר מיעלתו (כ"א הדמות) ולמה הוא דומה למלך אחד
אדון כל המלכים ואדון על כל העולם וכל בני העולם
מקבלים הכאה מזה המלך והמלך אינו אשר מיעלתו
ומכבודו וכאשר המאור הגדול הזה יונא מן המקום שהוא
יונא - יונא כדמיון הכר מאיר לכל הנדדון וכל המאורות
מקבלי' ממוכו והוא אינו חסר וכשע' שהוא יונא יונא בשמותיו
וכל שמותיו למשכון אחד באים למינין כ"ו כמו שתראה מן
ההקדמה בדברי רשב"י ז"ל כאשר הביא הוא בדבריו סודות
עמוקות שאין כמותם בכל האדמה ואלה הם דברי הקדס
כל יונא דעלמא וקודם דהוה עלמא דנא כהורא דנא הוה
כפיך מן קדם מלכא בגבורתא וברחמין ומכניאות בגורת'
וויזיה והדרה הוה כל כהוריא כפקין לקדמותיה לקבלא
מיכה האי כל כהוריא מקבל מיכ' וכהורא דנא כד הוה כפיך
מן קדם מלכא כל יומיה דעלמא ליתנהי מתפרש מן הק' בה
כד הוה כפיך מן קדמותיה ומטא לאתר בגורתא דבתא
דתמן כהורא קדמאה סליק לעילא לעילא ויתקרי שמה
דיהו"ה מנפ"ץ בחילופא דאיתנות בא' ת"ב"ש מן קדם דתען
הוא מקבל בגורתא כמה דאמרכא - והדין שמה כד הוה

מטא לאתר כמלה דארכוב יתקרי שמה דנאח על שם דנהורא
אלין תרין רברבין כד דין מטי לדין מרכבין קדם מלכא
בגבורתא עמיקתא רבתא למדא - וכד כהורא דנא דיהו"ה
שמה כד הוה מטי לאתר דיתקרי מתנה כל מיילי דרקיעא
ממלכין ואמריין תושבתא קדם מלכא ואמריין דין ישמחו השם'
ותגל הארץ ירעם הים ומלוואו וכד חילא אלין אמריין דין
ישראל לתתא ומלכאין קדם מלכא וכד הק' בה שמש כלותהון
דישראל ותושבתהון דמלכאיה אומר כך פתחו לי אחותי
רעיתי יונתי תמתי שראשי כמלא טל כההוא כלותא דישאל
כדין שעתא שמה דנא דיהו"ה שמה אכסי בויוונא על כל
כהוריא ולא יתחוו מן כהוריא כלום מרישהון ועד רגליהון
ומסנ'ות בגורתיה ומשפירות מילוליה כפיך דבורא דאמר
שמו שערס ראשיכם כהדין שעתא יתקרי שמה בוו"ו לישן
טב דהוה מכסי על כל כהוריא והדין שמה בחילופא דאיתנות'
ושמה דנא מאן יכול למללא בגורתיה ומכמותיה וסוכלנותיה
ע"כ וכאש' שם הגדול הזה יורד בדרך משל להשפיע לבגרא'
ולכל נצח השמים אלה הם מהענותיו צריך שתעיין בשמות
המסעות כי כלם שמות של פעולה שכול תולדות ואל תאמין
כאשר הוא יורד שגדל העולה אלא לעולם קשורה בו אבל
כאשר הוא יורד בגורתו כמשכת עד המקו' ההוא בכס פלוני
ועל ענין הכס ההוא נקרא שם המקום שהוא בראשונה
לרמה מקום המנפה ומן הרמה כותף עיניו וכפיו למקום
כאל השטים השופפים על כל חילגי הגן ומן השטים מול ים
המלח שם מראה בגורתו ומן ים המלח ליעבתה ארץ כחלי
מים ומן המקום הזה ינאו הארצלים ומן המקו' יעבתה לים
כדום מקום הגבורה שמוכה ינאו מלכא קקף ומן ים סדון
לכני יעקן מקום ההמולה הגדולה ומן בני יעקן למקומו
אשדת הפכנה ומן אשדת הפכנה לנחל העברים היא דרך
רשות הרבים ומן נחל העברים לעמק הילך ובעמק המלך
עשה מכלה ממורח שמש ועד מערבה מן מקום הרמתי ועד
מקום הנצור' ובעת היצירה שם בנה מגדל וכקר' ומגדל ד'
סה"ד כמגדל דוד נוארך ומן המגדל לביב ומן ביב למדנ'
קדש ומן מדבר קדש חומר חלילה ושם למקומו ואלו השמות
כולם כמות מלכא (כ"א כ"ד מלכא) בגור' כמו שרא' כשתרא'
בענין כאשר אמר בענין הפעולו וכאשר השם היה הגדול
יונא מלפני המלך הגדול אדון כל הארץ אפילו המאורו איכס
משגי' כ"כ מעלתו וכיקודו המובחר הוא כאשר יונא והמלך
הגדול הזה מלפני המלך כפי ההלך שהוא מתמיל להלך
כיקודו המובחר ואש"כ כאשר הולך כן כיקודו כמו ש'
פעולותיו ואומ' לך הכלל בשם הזה וכיקודו כולו יסוד (י'
כיקוד

כי קודם השם הזה כולו אור) לגמרי שאין דבר באיננו שיהיה
 מכדיל הה"ד זה שמי לעל וזה זכרי לדר דר ומי שאינו יודע
 כוד הפסוק הזה לא הגיע עדיין לעומק התורה וכל להודיע
 שזה השם הגדול לא יש דבר שבדיל כינו ובין המציאו הגדול
 אע"פ ששם אורי"ה הוא גדול יותר מזה וכמו שזה מתפשט
 כך זה מתפשט מן מקום המציאו הגדול והשם הזה הגדול
 צירופו אין מקר כי כאשר יונא כחלק אורו לכ"ו דרכים (כ"א
 לכ"ב) וכל דרך ודרך מאירה להק"ב מהאורות (כ"א למאה
 וכ"ו מאורות) וכל מאור ומאור מכלכל לאלף אלפין מלכים
 גדולים מן העומדים בהיכל המלך וכאשר תחשוב מי אלו
 המלאכי"הם השומרי" המגדל והמזמרה וההיכל ובית
 גבו המלך ובארות המסס זה עונס כמו אמר הי"ם מהספר
 לגדודיו והשם הזה כותן לכל א' וא' גבורה שזו איכה דעוה
 לזו וזו לזו ע"כ ש"ם מעבשיו מתשבתך להבין סכמ' ודעת כי
 ע"כ היו ראשי דברי ההקדמ' והייטי הולך כמו חונה - המאו'
 הזה כאשר הוא יונא מתמלק לכ"ו דרכי' ודרך זו מלאה כזו
 והגוף אינו מסר אע"פ שהוא כחלק וכל מאור ומאו' מן הכ"ו
 דרכים מתגבר ו' מאות פרכאות שכל פרכה ופרסה י"ו
 גבולים ואלו הן א' גבול המכמה (חסד) ב' גבול השכל (ת"ת)
 ג' גבול הבינה (גבורה) ד' גבול הדעת (אסוד) ה' גבול הגבור'
 (הוד) ו' גבול הירא (מלכות) ז' גבול הרמיו' (נכח) וכל גבול
 גבול משלו מתפוצצים מאורו לאין תכלית הם הסובבי הככא
 והשופפי' על המלך והמשמיעי' שירה וכל דרך מן הכ"ו דרכי'
 הולם הם באים אל מקום אח' והשם מאות פרכות שכל דרך
 ודרך וכל פרכה ופרס' יש שמה (כ"א שמות) פועלי' פעולותיה
 וע"ז אמרו שכל התורה כול' שם א' וכל התיבות שמו' פועלי'
 פעולו' ומכאן ואילך היה מעיין בזה המכמה ותר' בהקדמ'
 וזאת אשר לא ראית - כאשר המאור הזה יונא מלפני המלך
 ומתפשטי' ממונו הראשים מלבד הכ"ו דרכים ואלו הם הראשים
 שמתפשטים מן המאור הגדול הזה מלבד האשרי' הם חמשת
 אלפים ושבע מאות ושמשים וארבעה למניין פסוקי התורה
 מלבד מאור ומאור מאלו כמנא שם מפואר (כ"א מתואר) עד
 מאד פועל פעולות לרצון מי שאמר והיה העולם כי תדע
 כי כל פסוק ופסוק מן התורה הוא שם בפני עצמו ולכל
 התורה כולה קרא הק"ב בשם יהו"ה לדעת ולהבין כי הוא
 מן על הכל ומלך על כל ברוחי' - והכ"ו דרכים משם
 תפשטי' כל המאורו' ללפי' ולרעבות ושמות הכ"ו דרכי' הם
 מות כורא' עד מאד לאין מקר ולאין תכלית ואלו חמשת
 אלפים ושבע מאות ושמשים וארבעה והם כחלקו' לד' דרכים
 הם חלק האהבה וחלק השלום וחלק הגבורה וחלק היראה

אשר אלו שמותם חלק האהבה נקרא שמו כזו' הסופף על
 הכל וחלק השלום נקרא שמו מצפ"ן וחלק הגבור' נקר שמו
 אנג"ן וחלק היראה נקר שמו חגי"ן ותראה כי אלו השמות
 יונאים בחילוף אותיות בחלפ"א בית"א וכאשר תעיין תמו'
 דבר דבר על אופכיו ואלו הד' שמות מורים ומקומות האהבה
 והשלום והגבורה והיראה ואלו שמות הד' דרכי' מורים גבורת
 שם יהו"ה הגדול ואלו הד' ראשים מניעים עד ארבע מקומות
 שהם מקומות האהבה והשלום והגבורה והיראה ואלו שמות
 ארבעת הגדולי' שהארבע שמות הללו עולים עליה ומקבלי'
 מהם הראשון והדריא (כ"א והדריאל) מקום האהבה פועל
 פעולות שמועכו באהבה השני כפרידיה' וא' הוא מקור (כ"א
 מקום) היראה ושכר המסידים לתשע' מדרגות עולה למניין
 אותיותיו פועל פעולות שמטילין יראה על כל שומעי'
 שמעם שלישי רודריהון (כ"א רידרון כ"א רודריהון)
 מקור השלום (כ"א מקום השלום) כמו שתראה
 אחר כן רביעי יהדריא (כ"א יהדריא) וסימנס זה
 זכרי ואלו השמות הם גדולים עד מאוד והאשרי' כתגברו על
 אלו בגבורה ובמכמה ובדעת ובתבונה כאשר תראה בהקדמ'
 הזאת כי כאשר המאור הזה עולה עד מקום כח העברים
 נקר שמו והדריא כ"ל והדריא לפי' והדריא שהו' די' א' מאד כי
 שהו' כח העברים דרך רה"ו שהו' אסוד (ככ"א כתוב גם וא'
 ושם עומד ומקבל ממונו אפי' שהו' שמו) ומן כח העברי' כאש'
 הוא מניע אל מקום מתנה נקרא שמו אהו"ה וכאשר הוא
 עולה א' מקו' המנפה מקו' הרמותה נקר שמו יהוה הוא (כ"א
 יהודי הוא) ולתבונתו אין מקר ואין תכלי' ואלו השמו' אינם
 כ"כ כאשר תראה ואמרו על השם הזה הגדול ששע' היצירה
 כתפשט מלפני אדוניו מן מקום המציאו הגדול ובהתפשטו
 ירד ונתרחק (כ"א וכדמה) מאלונו' אלפים שנה מהלך - אמר
 הק"ב ו' אלפים שנה יתקיים העול' בנדקת וברשעות לפני
 ואשרי' בן תאבד הרשע ותשאר המכמה והישרות וכאש' הים
 מלי' רד (כ"א מלכותו) והיה עולה א' מקומו עולה מהלך אלף
 שנה בדרך מתנה מקום האהבה והשלום ונתפשט שם כזו'
 למורס ולמערכ ולדרוס ונקר שמו למקו' ההו' אהו"ה שכלאש'
 תרד לסוף השם הזה תראה (כ"א תרא' יסוד השם הזה ב' ה')
 יסוד הקדוש ברוך הוא אמר הקדוש ברוך הוא כמו שהאור
 הזה מהלך אלף שנה הלך במכמה בן אלף הז' מכותה
 והרומה והשלום והמכמה ועולם הבא יונא מתקומו
 והמלאכים גלויים לבני אדם ואינם משוים כל כך מפני רוב
 השמחה והמכמה וכאשר המאור הזה נסע ממקומו ועלה
 אל המקום המגדל הנופה (כ"א הנופה) פני דמשק נתעבה

אלף

ל שם לכהורא
 קדם מלכא
 דנא ריהו"ה
 ילי' דרקי' עא
 ישמחו השם'
 לין אמרין דין
 שמע כלותהון
 חו לי' אמותי
 כלותא דישראל
 ביוונא על כל
 ועד רגליהון
 דבורא דאמר
 יהי כזו' לישן
 לנפא דאיתות'
 ה וכוכלנותיה
 השפי' לנברא'
 שתעיין בשמות
 גלות ואל תאמין
 קשורה בו אבל
 ההוא כח פלוני
 שהוא בראשונה
 יו' וכיו' למקום
 השטים מול ים
 גבתה ארץ כנני
 מקו' יטבתה לים
 קף ומן ים סדון
 כני יעקן למקומו
 עברים היא דרך
 ובעמק המלך
 מקום הרמיו ועד
 ל ונקר' מגדל ד'
 ומן יבק למדג'
 ומנו ואלו השמות
 כמו שרא' כשתרא'
 השם היה הגדול
 פלו המאורו' אינם
 אשר יונא מהמל'
 מתקיל להלך ה'
 כי קודו כמו שז'
 ודו כולו יסוד'
 כי קוד

אלף שנה מהלך ונתפשט שם נכח ונבורה גדולה ונתפארת
מוכסה על כל המאורות ומוגדלים. אמר הק"ה בן אלף
השמיני המכונה תהיה מתגברת בגבורה וכני האדם אובדי
תאותם וכן עלה עד שעלה למדרגה (כ"א למעלה)
העשירית ושם נתעלם וכסה עליו הכבוד ולא נראה ממונו
דבר על כן לא יוכל אדם לדעת מה יהיה בלף העשירי
והנה אשוב אל עניני הראשון אשר המלותי לבאר מנברות
שם יהו"ה הגדול והנורא אלה הם שמות הכ"ו דרכים. א'
דרך המכונה. ב' דרך האהבה. ג' דרך השלום. ד' דרך
הת"ת. ה' דרך הבנייה. ו' דרך השכל. ז' דרך
המורה. ח' דרך מנבואות השערים. ט' דרך מבוא היכל
המזינן. י' דרך מבוא המגדל. י"א דרך מבוא המומה.
י"ב דרך קרית ספר. י"ג דרך קרית מונות. (כ"א ארבע)
י"ד דרך הנחל היוצא מבית ה'. ט"ו דרך הנן. י"ו דרך
עץ החיים טוב ורע. י"ז דרך המורד היורד על הערכה.
(כ"א דרך ים סוף) י"ח דרך בית המורונים. י"ט דרך ים
סוף. כ' דרך המצבר. כ"א דרך ים הערכה. כ"ב דרך
העוון. כ"ג דרך הרמותה. כ"ד דרך היכל הפנימי. כ"ה
דרך חדר הפנימיות. כ"ו דרך אונר הכבוד. והמורה
דרך חדר המולך הגדול אדון הכל ית"ש. וכל הדרכים האלו
אשר פרשתי שמותם כל שמות השם הזה וכל נברותיו
בהם נכללו. וכל דרך ודרך אפרש והוא עניין בפני עצמו
ותראה בו כי כל הדברים הנכבדי והנבזים בזה השם נכללו
ובזה השם נבראו ועמדו על מתכונתם ע"כ אמר החכם כל
עסוק שתראה שיש בו כ' ואותיות קראוהו קדש קדשים כי
חותם המולך בו מתגבר ועולה עד מקומו ותראה עוד מה
שאמר הק"ה בתורתו ונהר יוצא מעדן להשקות את הנן
ומשם יפרד והיה לד' ראשים. שם הא' פישון הוא הסובב
את כל ארץ המזרח אשר שם הזהב וזה הארץ היא טוב
שם הבדולח ואבן השוהם ושם הנהר השני גימון הוא הסובב
את כל ארץ כוש. ושם הנהר השלישי חקל הוא המולך
קדמת אשור. והנהר הרביעי הוא פרתי. ובאלו הפסוקי'
היה מעיין בזה ההקדמה ותראה חכמה לאין סוף ותראה כי
הפסוק הבא לסוף כ' ופסוקים (כ"א לסוף ט' חדשים)
מדבר בענין האדם ויאמר אלהים נעשה אדם בגלמינו
בדמותינו מי שלא ירד לסוף (כ"א לבד) זה המכונה לא
ראה כפלאות הק"ה ית' ויתעלה שמו. אמר החכם רש"י
ז"ל כהנורא הוא נפיק מן קדש מלכא וכד הוא נפיק מן קדש
אלהא דשמיא ריש גבורתיה לאנפיה לניפונא וכל נפשיא
דנדיקייא מסתכלין ביה ומודווגין ביה ומקבלין מיניה ארי

כד נהורא הוא נפיק לד' ראשין איתפליג רישא קדמאה.
(כ"א קדישא) אנפיה לניפונא בגבורתא רבתא וכפשיא
חויין יתיה ומודווגין ביה הק"ה כ' תלך במו אש לא תכוב.
מקדש גבורתיה ובדישא דנא גבורתא סליק לעילא ומכבו
לכל עבר ניפונא הק"ה הוא הסובב את כל ארץ המזרח אשר
שם הזהב ושם כל דכא דהבא דכירכא בהדין פסוקא והוא
דינא דאית לאתפרע מן סידייא בדין פסוקא תשכח אנרא
דנדיקייא בעלמא דאית הק"ה שם הבדולח ואבן השוהם
וכל כהוריי דאית כניו ברמזין ובדינא מודווגין ביה בההו'
שעתא מקבלין מיניה והדין רישא קדמאה אתקרי יו"ה
פלגותא דשם יהו"ה ומה דאמר אבן השוהם בהדין שעתא
דנפיק כהורא דנא אתא (כ"א אתא סכולתן) ומודווגין ביה
הק"ה אבן לינא דסכלתינו ממי הוה מן נשמתיה דמשה
ועל דנא ואבן השוהם ובהו (כ"א ובר נש) דיעיין ישכח
חכמתיה ומבועיה דהדין רישא תנייכות דמקבל מיניה הוה
שמיא אחי"ה אשר אחי"ה והילוכיה דהדין שמיא כד הוה
נפיק ואנפיה לניפונא ורגלוי למערבא ומישופיה (כ"א
ומושביה כ"א ומושביה) לקידומו וכד איעול ממחמתא אומ
אלין מיא ברבין. ורישא דתניינא תקיף למדא מן קדמאה
דכל כהורין דגבורתא מקבלין מיניה ורמזין אשתבמו בהו
ואתא לאתידע דנשמיא דנא יהו"ה אית גבורתא קשיא
ורמזין והדין כהורא תניינא מניא קרבא עם כל כהורייא
ולכולהו יתיב תסת גבורתיה והוא כתגבר עליהן למלכא
הק"ה ושם הנהר השני גימון הוא הסובב כל ארץ כוש ומאן
דימר לך דשמהתא דתמוי (כ"א דתתאי) דאכונ כנידו
בדינא קשיא דלא איתסוין מן דין כהורא יהו"ה אימר ליה
דלא סווי תמותיין כד כהורא דנא הוה נפיקו ואנפיה
לניפונא לאתר דלית ביה רמזין כל כהוריי דמלין מן קדמיות
והוא לא נפיק אלהין בשעתא קדמאה מן יומא דכולא דין
ואלו הן גלותהו דישאל בשעתא דנא עלמא הוה סרו
הק"ה דעוריכודי עורה הככל וכיור אערה שחר מן דביה
ומן גבורתיה וכל כהורייא דנפקי בדינא וברמזין מקבלין
מיניה ושם כל דנא לא איתמוי לגבורות כל כהורא דיהו"ה
דלא הוה ויתקרי רישא דנא אלקים יהו"ה (כ"א אלקיי)
תשכח ביה תרין איתוותא מן יהו"ה דאיכין יהו"ה ואינוות
אשר יא כולהו דין) וכד איעול במחמתא איתמוי על ד
ותליתא דיתמוי מאן יכל למללא גבורתיה ושפיריה דכונ
קדש קודשין וכיה מסתכלין כל כהורייא וביה מודווגין
וכולהו אמרין אלין לאלין יפית מוכי אדם הונק
בשפתך ונהורא דנא ביה כל כהורייא דנקין והוא מכביט

דרך

כולהו דלא
ההולך קדמ
דכונא מיני
(כ"א יהוה)
אדבע רישין
מאן דלא
וכל דביה
רש"י
הוא מה ש
בספרה. וה
מור ולבונה
ולכול מוא
כנ באמת
ההרים ברא
כ"א העלי
ופות לראו
כל כל המוש
לי הביטו
שמה דת
סיכה המב
תייראים ל
שמונים ג
לראומרים
בראש
פנים
רכים
כים
תה סב
ס כל
ימים
זפה
זוב כב
וכל

כולהו דלא אתמוזאו מריסיון ועד רגליהון הה"ד הוא
ההולך קדמת אשור לישן טב לישן דאשורא וכהורא ופישו
דכועא מיני כניאו וכפישו דכל כהוריא ויתקרי שמייה יה"ה
(כ"א יהוה) ותליתא יתקרי יה"ו וכען הנה מכתכל בחילין
אדבע רישין מין דין שחא כולהו קדש קודשא בריך יהא
שחא דלהא דאתקריאוישראל עמיה וגי' להו אחר גכזויה
וכל דביה והנה אמרתי לך ראשי הדברים בדברי הקסם
רשני ע"ה מפני שהקדמה הזו הולכות ברמזים
והנה נשלמו דברי ההקדמה :

קדמיה
בתא וכפשיא
לא תכנה
עילא ומכפי
הקוילה אשר
פסוקא והוא
תשכח אנרא
ואכן השוהם
ין ביה בההו'
קרי יו"ה
בהדין שעתא
ויזדווג ביה
מתיה דמשה
דיעין ישכח
כל מיטיה הו'
שחא כד הוה
שופיה (כ"א
מקמתא אומ
הא מן קדמיה
אשתבחו בהו'
גברתא קשיא
גם כל כהוריא
עליהן למלא
ארץ כוש ומאן
(דאיכוני כנידו'
וה אימר ליה
פיקו וארכבו
ולין מן קדמיה
ומא דכולא דין
למא הנה מר
שחר מן דביה
רמין מקבלין
הורא דיהו'
(כ"א אלקרי
י"ה ואינוות
אתמוזאו ד
שפיריה דכו
וביה מזדווג
אדם הונק א'
והוא מכפיט
כולין

דרך הא

מין דרכי האמונה ומן דרכי יסוד
הק"ב והיא כעלמה מעיבי כל חי
והוא מה שאמר באיוב וכעלמה מעיבי כל חי ומעוף השמים
בסתרה - והיא דרך הקמה הנרא' בראש המנפה מקוטרת
מור ולבנה עומדות לכס עמים אולייתאמו למסות בגלה
ולאכול ממאכלה וממטעמיה יסורו פתאום ליה והנה כודע
כני באמת מראיות חוקות בי מקום הקמה עומדת בראש
ההרים בראש הראשון מהד' ראשים - בקונו של יו"ד הראשון
(כ"א העליון) המביט לרום מעלה ומעלה אשר בו הנפשות
נפות לראות בזיוו היא משיבה נפשות לאיתכס ומתגאה
כל כל המעלו' וכוללות כל הדרכים ואומרת לכל באי עולם
לי הביטו וראה כי הנה ערכתי שלקן והקמה נופה ופניה
שלה דרכים אל מקום המגדל ואל שומרי הקומות ואל
פינה המבטת אל מול פני הלכנון וכל השרפים והקשמלים
ותיראים לבל יקרבו למשמרותיה ואל דלתות שעריה כי
ושומרים גדולים וגבורים ואימתם מוטלת על כל הכבדאי'
לואומרים בכה ואלו אומרים בכה לאמר כעלה וכראה מי
בראש ההרים קורא לכל הכבדאים אבל איכס משגיגים
פנים להיכל - ע"כ אומר וכעלמה מעיבי כל חי ואל
רכים כתנה פניה ולכל דרך ודרך הראתה חכמתה
כיס בחכמה מסודרים מעשה ידי אומן וכל דרך ודרך
תה חכמתה מראשיתה ועד אחריתה אין בהם מוס
ס כל התורה ושומרים משמרתם וסוגבים אותה
ימים העשבים והאלונים לאלו גותנים פרי למאכל
זפה ולאלו פרי להמית וע"כ כל אדם שתראה שינא
מוכ' בחכמה גדולה בידוע כי מן מי המרים שתה וע"כ
וכל דרך ודרך מן הל"ב הם הנקראים מצואות (כ"א
כ"א מראות) המרכבה ופנותיה והיכליה
מגלים תעלמות ומראים כפלאות ולנצחותיו
נותן חכמה כפי שכלם וכאשר השרף שמועץ (כ"א

שמועץ ביו"ד וכן ככל הספר שטי גרסות וכבר רמזתי
בהקדמה) מניע לשערה נמשך כלל היה לפי גדול מעלתיה
וחכמתה וכולם איכס כי אס מעשה הרגל (כ"א הדגל) שעל
החדר ורואין זיווה ושומעין שירתה שהיא אומר לפני מלכה
והדרכים ל"ב הם ל"ב השמים שהם בעלי הכנפים אלו על
אלו מתנשאים כפלי כפלים מפני רוב הגאון שבממשלתם
באה (כ"א כראה) ושרפים לאלפים ולרבבות שומרים כל
דרך ודרך מן הל"ב מהם אומרים הוד והדר ומהם ערוכים
כגבורים למלחמה כי כל הדרכים באים אל כיקוד אחד
ומאורים מלילה ושבים אל מקומם להבין ולדעת כי כל מעש'
האלהים לא כבדל ממנו שאס יהיה כבדל ממנו או היה גוף
בפני עניונו פועל ס"א ולהסיר כל לו הספקו כל מי שמאמין
לדבר ומבוארו של השם מתגאה מן סדור ידיו כבדל ממנו
וכדי להסיר מכשול כדי שתאמין שדבר מן רם ומתגאה ומי
מין הדור שידין כבדל ממנו הרי הוא בכלל קטני אמונה
שהנציחו התורה לשעשועים - והנה נמאצ באמת כי כל
הדבר לא ככמד מן המלך וע"כ כל המלאכים מל אס פמד פן
לא ינאו משמרתם למשמרה אחרת וכל המאורות מתיראים
ואיכס ינאים מן הדרך אפילו כאוט השערה כי שומר (כ"א
שוער) עליהם עומד והקמה העומדת בראש ההרים
מתגברות לעלות לא נראו מן המאורות דבר כי היא מכס'
עליהם וכשנעשה המאורות תחתיה בנפישיה יוכס מושים
תחת ככפיה - וזלתי ג' שכאשר היא חופפת עליה מתגברו'
באור נח מאוד וכראו ראשיהם בגלה מרננים ואומרים שירה
לפני מי שאמר והיה העולם וכאשר אומרים שירה הנלגלים
עומדים והם עומדים בפרץ למהר כל דבר לעלות רואים
עבק המלך ונורך נבאותיו ומחלקים שפע וגבורה לעוף
השמים ולמית הארץ והכל תחתיה עומד ועשרה מלאכים
שומרים מצואותם ומצריהם וטירותם קוראים בשמותם
ועוצדים עבודתם וממהרי' רכונם להעשות כן הם הנשיאי'
אצבי שהם ואצבי המילואי יושבים ראשונה במלכו' שגבראו
תפלה תחת ג' המלאכים העליונים המושלים מים ועד ים -
ואלו ל"ב דרכים לנ' משמרות כאלקו וג' שמות כמאז להם
והם אונת אשר אמרתי שהם ג' כמות שגבראו ראשיהם
חונה להיכל ולפי הילוכן ככה טיקודם ולפי חשיבותם כן
פעולותיהם וכשרשים באות ראשונה של שם בן ד' אותיות
יהו"ה באמצע האות ממשיכים אליהם שטי המאורות מן
מטה ומן מעלה מן קוץ התחתון ומן קוץ העליון ולפי'
גודל חשיבותן וקדושתן איכס מקבלים טוויאה ואפי' כמות
המקל אס מניעים בהם איכס מטמאים וע"כ אין מריכים